FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 7 december 2004 *

I mål T-251/00 DEP,

Lagardère SCA, Paris (Frankrike), företrätt av advokaten A. Winckler,

Canal+ SA, Paris, företrätt av advokaten J.-P. de La Laurencie, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökanden,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av F. Lelievre och W. Wils, därefter av É. Gippini Fournier, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: franska.

angående en begäran om fastställande av rättegångskostnader till följd av förstainstansrättens dom av den 20 november 2002 i mål T-251/00, Lagardère och Canal+ mot kommissionen (REG 2002, s. II-4825),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona och O. Czúcz,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund, förfarande och parternas yrkanden

1 Genom dom av den 20 november 2002 i mål T-251/00, Lagardère och Canal+ mot kommissionen (REG 2002, s. II-4825) (nedan kallat målet rörande huvudsaken), ogiltigförklarade förstainstansrätten kommissionens beslut av den 10 juli 2000 om ändring av kommissionens beslut av den 22 juni 2000 att förklara företagskoncentrationer förenliga med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (ärende COMP/JV40 — Canal+/Lagardère och ärende COMP/JV47 — Canal+/Lagardère/Liberty Media) och förpliktade kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

2 I skrivelse av den 6 januari 2003 uppmanade Lagardère kommissionen att ersätta bolaget för dess rättegångskostnader i målet rörande huvudsaken med 179 160,44 euro. Den 16 januari 2003 anmodade kommissionen Lagardère att motivera sin begäran. I skrivelse av den 12 februari 2003 lämnade Lagardère en närmare redogörelse för de kostnader som bolaget hade haft och vidhöll sin begäran i dess helhet. Den 10 mars 2003 vägrade kommissionen att betala den begärda ersättningen för rättegångskostnaderna och erbjöd Lagardère att betala bolaget 20 000 euro.

3 I skrivelse av den 5 mars 2003 uppmanade Canal+ kommissionen att ersätta bolaget för dess rättegångskostnader i målet rörande huvudsaken med 225 863,24 euro. Den 12 mars 2003 anmodade kommissionen Canal+ att motivera sin begäran. I skrivelse av den 4 juni 2003 lämnade Canal+ en närmare redogörelse för de kostnader som bolaget hade haft och vidhöll sin begäran i dess helhet. Den 17 juni 2003 vägrade kommissionen att betala den begärda ersättningen för rättegångskostnaderna och erbjöd Canal+ att betala bolaget 20 000 euro. Den 29 oktober 2003 framställde Canal + ännu en gång sin begäran från den 5 mars 2003 till kommissionen.

4 Lagardère och Canal+ har, genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 2 juli 2003 respektive den 20 april 2004, begärt att rättegångskostnaderna skall fastställas med tillämpning av artikel 92.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.

5 Lagardère har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa de rättegångskostnader som kommissionen skall ersätta bolaget för till 179 160,44 euro.

6 Canal+ har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa de rättegångskostnader som kommissionen skall ersätta bolaget för till 228 463,24 euro.

7 Kommissionen har, genom inlagor som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 augusti 2003 respektive den 23 juli 2004, yttrat sig över Lagardères och Canal+:s begäran. Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa de ersättningsgilla rättegångskostnaderna för de två sökandeparterna till 43 250 euro att fördela mellan dessa två parter.

Parternas argument

Lagardères argument

8 I sina skrivelser av den 6 januari och den 12 februari 2003, vilka Lagardère har hänvisat till i sin begäran om fastställande av rättegångskostnader, har Lagardère begärt att kommissionen skall ersätta följande specificerade kostnader:

— Advokatarvoden: 407,5 arbetstimmar, varav 72,75 timmar avser en delägare till en timtaxa som varierar mellan 550 amerikanska dollar (USD) och 765 USD, 246 timmar avser en advokat till en timtaxa som varierar mellan 360 och 480 USD, och 88,75 timmar avser biträdande jurister till en timtaxa som varierar mellan 120 och 190 USD, således sammanlagt advokatarvoden uppgående till cirka 167 000 euro specificerade i fyra arvodesräkningar som huvudsakligen rör kostnader dels i samband med ett sammanträde med kommissionen den 27 juli 2000 samt utarbetande och avfattning av ansökan i målet rörande huvudsaken, dels avfattning av yttranden angående invändningen om rättegångshinder, dels utarbetande och avfattning av repliken samt genomgång av svaromålet och dupliken och dels utarbetande av yttranden rörande förstainstansrättens åtgärder för processledning samt förhandlingen.

— Telekommunikationskostnader (telefon och telefax): cirka 1 819 euro.

— Kostnader för framställning av handlingar (kopior och omslag, övertid i sekretariatet: cirka 4 254 euro.

— Portokostnader (expressbrev, frimärken, personligen överlämnade brev): cirka 360 euro.

— Kostnader för taxi för att lämna rättegångshandlingar till förstainstansrätten och för resor: cirka 3 985 euro.

9 Enligt Lagardère har advokaterna inte lagt ner för mycket tid på målet med tanke på målets föremål och art, dess betydelse ur gemenskapsrättsligt perspektiv och den ekonomiska betydelse som målet har haft för parterna. Lagardère har gjort gällande att målet rörande huvudsaken gav upphov till komplicerade och nya rättsfrågor och således krävde ett mycket omfattande utrednings- och tolkningsarbete. Bolaget har påpekat att målet, särskilt på grund av den invändning om rättegångshinder som framställdes av kommissionen, har krävt ett stort antal yttranden. Bolaget har dessutom gjort gällande att det, eftersom talan väcktes av tre sökandeparter, varav en återkallade sin talan efter det att det skriftliga förfarandet hade avslutats, vid avfattningen av yttranden har varit nödvändigt att, i processekonomiskt syfte och för att minska den arbetstid som lades ner på målet, samordna arbetet mellan de tre sökandeparternas advokater. Lagardère har påpekat att sökandeparternas advokater har samarbetat vid utarbetandet av ansökningen och andra inlagor och lämnat in dessa gemensamt i stället för att lämna in separata handlingar, men att dessa advokater inte har träffat någon formell överenskommelse om arbetsfördelningen.

10 Enligt Lagardère har målet haft ekonomisk betydelse för bolaget på så sätt att det ifrågasatta beslutet, som förstainstansrätten konstaterade i punkt 111 i sin dom i målet rörande huvudsaken, skapade en osäkerhet angående huruvida vissa avtalsbestämmelser var rättsligt giltiga. Mot bakgrund av ovanstående anser Lagardère, i enlighet med förstainstansrättens rättspraxis, att det antal timmar som advokaterna har arbetat och timtaxan i deras arvoden är rimliga. Hänvisningen till den genomsnittliga timtaxan i advokatarvoden i andra mål saknar betydelse, eftersom rättegångskostnaderna skall fastställas från fall till fall.

11 Vad beträffar taxikostnaderna har Lagardère gjort gällande att de huvudsakligen avser budkostnader hänförliga till inlämnande av rättegångshandlingar till förstainstansrättens kansli. Lagardère har dessutom, vad beträffar kostnaderna i samband med sammanträdet den 27 juli 2000, gjort gällande att målet med detta möte var att beslutet av den 10 juli 2000 skulle upphävas och att en talan vid förstainstansrätten således skulle undvikas.

Canal+:s argument

12 I sina skrivelser av den 5 mars och den 4 juni 2003, vilka Canal+ har hänvisat till i sin begäran om fastställande av rättegångskostnader, har Canal+ begärt att kommissionen skall ersätta följande specificerade kostnader:

— Advokatarvoden: 594 arbetstimmar till en timtaxa som varierar mellan 414 och 572 USD för delägare och advokater och mellan 120 och 150 USD för biträdande jurister, således sammanlagt advokatarvoden uppgående till 216 662 euro specificerade i sex arvodesräkningar som huvudsakligen rör dels kontakter med kommissionen till följd av antagandet av det beslut som ifrågasattes i målet rörande huvudsaken samt utarbetande och avfattning av ansökan i målet rörande huvudsaken, dels avfattning av yttranden angående invändningen om

rättegångshinder, dels avfattning av repliken, dels avfattning av yttranden angående dupliken, dels avfattning av yttranden angående förstainstansrättens åtgärder för processledning och dels förhandlingen.

— Övriga kostnader (resekostnader, porto, kopior, telefon och telefax): 9 201 euro.

— Kostnader för att utarbeta och lägga fram den begäran om fastställande av rättegångskostnader som förevarande förfarande avser: 2 600 euro.

13 Canal+ anser att de kostnader som bolaget har haft i samband med sina kontakter med kommissionen till följd av antagandet av det beslut som ifrågasattes i målet rörande huvudsaken är direkt hänförliga till förfarandet. Canal+ har påpekat att det, efter det att det beslut som ifrågasattes i målet rörande huvudsaken hade antagits, var nödvändigt att bestämma hur bolaget skulle agera med tanke på den osäkerhet som detta beslut skapade och att undersöka huruvida det skulle vara ändamålsenligt att väcka talan mot det.

14 Enligt Canal+ var alla andra kostnader nödvändiga med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten. Det belopp som advokatarvodena uppgår till motiveras enligt Canal+ av att målet var av komplicerad karaktär och gav upphov till rättsfrågor som inte tidigare prövats av gemenskapsdomstolen. Canal+ har dessutom gjort gällande att bolaget varit tvunget att lägga fram ett ovanligt stort antal yttranden, delvis på grund av den invändning om rättegångshinder som framställdes av kommissionen. På grund av målets komplicerade karaktär var det dessutom nödvändigt att flera advokater arbetade med målet och att dessa arbetade ett stort antal timmar. Arvodestaxan motsvarar för övrigt den normala taxa som tillämpas av advokater med specialinriktning. Canal+ har även påpekat att tvisten i målet rörande huvudsaken, förutom att den hade stor ekonomisk betydelse för bolaget, även gav upphov till mycket viktiga frågor ur gemenskapsrättsligt perspektiv.

15 Canal+ anser slutligen, med tanke på att förstainstansrätten vid fastställandet av de ersättningsgilla rättegångskostnaderna skall beakta samtliga omständigheter som har förevarit i målet fram till dagen för avgörandet och att den inte fattar något särskilt beslut angående de kostnader som parterna har haft med anledning av förfarandet om fastställande av rättegångskostnader, att de särskilda kostnader som uppkommit i detta skede av förfarandet skall inkluderas i förevarande begäran, det vill säga 2 600 euro.

Kommissionens argument

16 Kommissionen anser att målet rörande huvudsaken endast var komplicerat i den del som avsåg rättsfrågor angående huruvida talan kunde tas upp till sakprövning. Däremot, och i motsats till de konkurrensmål som vanligen prövas av förstainstansrätten, var de faktiska omständigheterna i målet rörande huvudsaken inte komplicerade. Avfattningen av yttranden borde därför, enligt kommissionen, kräva mellan en tredjedel och halva den arbetstid som normalt krävs i ett konkurrensmål. Kommissionen anser följaktligen att de två sökandeparterna har begärt ersättning för ett uppenbart orimligt antal arbetstimmar. Kommissionen har bestritt att invändningen om rättegångshinder ökade sökandeparternas advokaters arbetstid i förhållande till den tid som ändå krävdes för att avfatta ansökan och repliken i målet rörande huvudsaken.

17 Kommissionen anser vidare att målet inte var av sådan beskaffenhet att det var nödvändigt att sju delägare och fyra medarbetare på de olika anlitade advokatbyråerna arbetade med målet. Kommissionen anser dessutom att en del av de arbetstimmar som debiterats uppenbart inte kan anses ha varit nödvändiga med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten. Vad beträffar sökandeparternas påstående att målet har krävt en samordning mellan alla deras advokater i målet rörande huvudsaken, anser kommissionen att vinsten med denna samordning inte på något sätt har påverkat beloppet av de rättegångskostnader som det begärs fastställande av.

18 Kommissionen anser att timtaxan för sökandeparternas advokater är klart högre än den som normalt tillämpas av advokater med specialinriktning. Den har gjort gällande att det, även om det enligt rättspraxis inte finns någon normaltaxa och det därför är nödvändigt att i varje enskilt fall bedöma huruvida de begärda kostnaderna är rimliga, kan vara ändamålsenligt att se till tidigare fall och att göra vissa jämförelser för att begränsa risken för godtycke och orättvis behandling. Den har i detta avseende hänvisat till punkt 36 i beslutet av den 10 januari 2002 i mål T-80/97 DEP, Starway mot rådet (REG 2002, s. II-1), i vilket förstainstansrätten tillämpade en timtaxa på 285,05 euro vid beräkningen av de ersättningsgilla rättegångskostnaderna.

19 Kommissionen anser att kostnaderna i samband med sammanträdet den 27 juli 2000 är hänförliga till det administrativa förfarandet. De övriga kostnader som Lagardère har angett är dessutom orimligt höga. Kopiering av handlingar kan till exempel inte rimligen faktureras till 0,16 euro per sida, när sådana tjänster kostar mindre än 0,02 euro per sida i handeln. Kommissionen har även, vad beträffar taxikostnaderna, bestritt att det var nödvändigt med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten, i den mening som avses i artikel 91 b i rättegångsreglerna, att regelmässigt skicka rättegångshandlingar till förstainstansrätten med taxi.

20 Kommissionen har slutligen bestritt att målet har haft någon särskild ekonomisk betydelse för Lagardère eller att det har haft någon väsentlig betydelse för gemenskapsrätten.

Förstainstansrättens bedömning

21 Enligt artikel 91 b i rättegångsreglerna skall "nödvändiga kostnader som parterna haft med anledning av förfarandet, särskilt utgifter för resor och uppehälle samt arvode för ombud, rådgivare eller advokat" anses som ersättningsgilla kostnader. Av

denna bestämmelse följer att de ersättningsgilla kostnaderna endast omfattar utgifter som utgivits av parterna med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten och att de måste ha varit nödvändiga i detta avseende.

22 Förstainstansrätten finner först och främst att de kostnader som sökandeparterna har angett att de haft i samband med kontakterna med kommissionen till följd av antagandet av det beslut som ifrågasattes i målet rörande huvudsaken och innan talan väcktes inte skall anses vara ersättningsgilla. Förstainstansrätten erinrar om att ordet förfarande i artikel 91 i rättegångsreglerna endast avser förfarandet vid förstainstansrätten och inte det skede som föregår detta (se beslutet i det ovan i punkt 18 nämnda målet Starway mot rådet, punkt 25 och där angiven rättspraxis), och det har härvid ingen betydelse att det aktuella sammanträdet, som Lagardère har gjort gällande, hölls i avsikt att undvika ett förfarande vid förstainstansrätten.

23 Vad beträffar rättegångskostnaderna med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten framgår det av fast rättspraxis att förstainstansrätten — eftersom gemenskapsrättsliga taxeregler saknas — skall göra en fri bedömning av omständigheterna i målet med beaktande av tvistens föremål och art, dess betydelse ur gemenskapsrättsligt perspektiv liksom målets svårighetsgrad, omfattningen av det arbete som det rättsliga förfarandet har gett upphov till för de ombud eller rådgivare som har biträtt parterna och det ekonomiska intresse som tvisten har inneburit för parterna (se beslutet i det ovan i punkt 18 nämnda målet Starway mot rådet, punkt 27 och där angiven rättspraxis).

24 Det skall också erinras om att gemenskapsdomstolen enligt fast rättspraxis inte har behörighet att besluta om storleken på de arvoden som parterna skall utge till de egna ombuden, utan den skall bestämma hur stor del av dessa arvoden som skall ersättas av den part som förpliktats att ersätta rättegångskostnaderna. När förstainstansrätten fastställer rättegångskostnaderna skall den varken beakta en nationell taxa för advokatarvoden eller en eventuell överenskommelse som den

berörda parten och dennes ombud eller rådgivare har ingått i detta avseende (se förstainstansrättens beslut av den 24 januari 2002 i mål T-38/95 DEP, Groupe Origny mot kommissionen, REG 2002, s. II-217, punkt 32, och beslutet i det ovan i punkt 18 nämnda målet Starway mot rådet, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

25 Det är med tillämpning av dessa kriterier som de ersättningsgilla kostnaderna i förevarande mål skall fastställas. Härvid skall följande omständigheter beaktas vid bedömningen.

26 Vad beträffar tvistens föremål och art samt dess betydelse ur gemenskapsrättsligt perspektiv framgår att målet innehöll en ny och viktig rättsfråga. Med anledning av att kommissionen framställde en invändning om rättegångshinder och till stöd härför i huvudsak anförde att det beslut som ifrågasattes i målet rörande huvudsaken inte var en rättsakt som gick sökandena emot, var det nödvändigt att analysera omfattningen av kommissionens skyldigheter när den bedömer accessoriska begränsningar som anmälts i samband med en företagskoncentration enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, s. 1; svensk specialutgåva, annex, s. 16). Denna fråga behandlades inte under det administrativa förfarandet vid kommissionen. Dessutom är det först under förfarandet i målet rörande huvudsaken som kommissionen utvecklade och offentliggjorde sin nya politik rörande behandlingen av accessoriska begränsningar i samband med koncentrationsförfaranden. Den analys som krävdes av denna fråga, särskilt i samband med parternas yttranden över invändningen om rättegångshinder, medförde således att det var motiverat att mycket specialiserade advokater arbetade med målet under ett betydande antal arbetstimmar till en mycket hög timtaxa och att sökandeparterna företräddes av flera advokater (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det ovan i punkt 18 nämnda målet Starway mot rådet, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

27 Utarbetandet av inlagor i målet rörande huvudsaken har säkert också, vad gäller denna fråga, krävt ett omfattande utredningsarbete och medfört andra kostnader, såsom kopiering av handlingar.

28 Vad beträffar arvodena för att avfatta andra inlagor än de yttranden som avser invändningen om rättegångshinder skall det emellertid beaktas att målet, förutom denna särskilda rättsfråga, inte var särskilt komplicerat, vare sig ur rättslig synvinkel eller med avseende på de faktiska omständigheterna. Akten i målet rörande huvudsaken var inte heller extremt omfattande.

29 Det kan dessutom påpekas att vissa grunder som åberopats av sökandeparterna i målet rörande huvudsaken redan hade varit föremål för diskussion under det administrativa förfarandet vid kommissionen och att dessa parters advokater således, på grund av sin medverkan i detta andra förfarande, hade en god kännedom om dessa frågor.

30 Det skall även beaktas att sökandeparterna samarbetat vid utarbetandet av ansökan och andra inlagor och lämnat in dessa gemensamt i stället för att lämna in separata handlingar, även om vardera sökandeparten har företrätts av olika advokater och dessa inte träffat någon formell överenskommelse om arbetsfördelningen. Under sådana förhållanden, och även om man beaktar att varje part, som Lagardère har påpekat, måste göra sin egen bedömning av alla de omständigheter som konstaterats under förfarandet vid förstainstansrätten och de olika parternas advokater måste samordna sitt arbete, måste det gemensamma inlämnandet av talan ändå till viss del ha minskat den tid som vardera sökandeparts advokater i målet rörande huvudsaken behövde för att bland annat utarbeta och avfatta inlagor. Förstainstansrätten beaktar emellertid även att sökandeparterna i målet rörande huvudsaken, genom att lämna in en gemensam ansökan och genom att upprätta övriga inlagor gemensamt och inte lämna in separata handlingar, väsentligt har minskat kostnaderna, i form av arbete, för motparten och för övrigt även för förstainstansrätten.

31 Slutligen har tvisten haft ekonomisk betydelse för sökandeparterna, eftersom giltigheten av företagskoncentrationen i viss omfattning ifrågasattes i det beslut som målet rörande huvudsaken gällde. I jämförelse med de mål som normalt behandlas inom området för företagskoncentrationer kan tvisten emellertid inte anses ha haft särskild ekonomisk betydelse för dessa parter.

32 Mot bakgrund av ovanstående bedömningskriterier finner förstainstansrätten, när det gäller fastställande av rättegångskostnaderna, att det antal arbetstimmar som sökandeparternas advokater har lagt ned på målet (407,5 arbetstimmar för Lagardère och 594 arbetstimmar för Canal+) är orimligt högt och anser det skäligt att de ersättningsgilla rättegångskostnaderna i form av advokatarvoden, inklusive de kostnader som parterna har haft i förevarande förfarande för fastställande av rättegångskostnaderna, fastställs till 40 000 euro för vardera sökandeparten, det vill säga till 80 000 euro för båda sökandeparternas advokatarvoden tillsammans.

33 Förstainstansrätten anser att Lagardère inte har styrkt att de övriga kostnader som bolaget har angett att det har haft med anledning av tvisten, nämligen kostnader för telekommunikation (1 819 euro), framställning av handlingar (4 254 euro), specialförsändelser och frimärken (360 euro) samt resor (3 985 euro), i sin helhet var nödvändiga med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten.

34 Förstainstansrätten anser i synnerhet att det i princip inte kan anses vara nödvändigt med anledning av förfarandet vid förstainstansrätten att lämna inlagor och andra handlingar till förstainstansrätten med taxitransport. Det finns nämligen andra säkra och uppenbart billigare sätt att befordra handlingar till förstainstansrätten. I artikel 102.2 i rättegångsreglerna föreskrivs dessutom en förlängning av tidsfristerna med hänsyn till avstånd för att möjliggöra en mer konventionell och billigare befordran. Sedan den 1 februari 2001, det vill säga från ett datum som inföll under det skriftliga förfarandet i målet rörande huvudsaken, föreskrivs i artikel 43.6 i rättegångsreglerna

att inlagor kan inges med hjälp av moderna kommunikationsmedel, bland annat telefax, förutsatt att det undertecknade originalet av handlingen inkommer senast tio dagar därefter. Mot bakgrund av att Lagardère har uppgett att det haft dessa kostnader för taxiresor för att lämna in inlagor och andra handlingar, framstår kostnaderna för telekommunikationer, bland annat för telefax, dessutom också som alltför höga vid fastställandet av rättegångskostnaderna.

35 Eftersom Lagardère inte lämnat några exakta uppgifter om hur dessa olika kostnader fördelats finner förstainstansrätten att det är skäligt att fastställa de ersättningsgilla rättegångskostnaderna för dessa övriga kostnader till 6 000 euro.

36 Det skall, vad beträffar de övriga kostnader som Canal+ har uppgett att bolaget har haft, beaktas att denna part har lämnat en mycket detaljerad redogörelse. Förstainstansrätten finner därför, med beaktande även av att kostnaderna för telekommunikationer och telefax verkar vara alltför höga när det gäller att fastställa rättegångskostnaderna, att det är skäligt att fastställa de ersättningsgilla rättegångskostnaderna för dessa övriga kostnader till 8 500 euro för Canal+.

37 Förstainstansrätten finner följaktligen att det är skäligt att fastställa de ersättningsgilla rättegångskostnaderna till 46 000 euro för Lagardère och 48 500 euro för Canal+.

38 Eftersom förstainstansrätten vid fastställandet av de ersättningsgilla rättegångskostnaderna skall beakta samtliga omständigheter som har förevarit i målet fram till dagen för avgörande, saknas anledning att fatta särskilt beslut om parternas kostnader i förevarande förfarande om fastställande av rättegångskostnaderna (se, för ett liknande resonemang, beslutet i det ovan i punkt 18 nämnda målet Starway mot rådet, punkt 39).

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

1) **De rättegångskostnader som kommissionen skall ersätta Lagardère för i mål T-251/00 fastställs till 46 000 euro.**

2) **De rättegångskostnader som kommissionen skall ersätta Canal+ för i mål T-251/00 fastställs till 48 500 euro.**

Luxemburg den 7 december 2004.

H. Jung
Justitiesekreterare

M. Jaeger
Ordförande